

LA PEIXERA

JUAN CAL

El judici d'Egunkaria'

FA MÉS DE SIS ANYS, EL jutge va tancar, amb caràcter preventiu, un diari base per la possibilitat que estigués actuant com a portaveu d'ETA. Les proves eren uns papers trobats a l'organització terrorista i el fet que el diari publicués, al considerar-los notícia, els comunicats de l'organització terrorista (no s'ha d'oblidar que un diari tan poc sospitós de terrorista com *El Mundo* va publicar una entrevista a un portaveu etarra). Sis anys després del tancament del diari i de molts mesos de presó per a alguns dels acusats, ahir va començar el judici a l'Audiència Nacional contra cinc directius del diari entre els quals hi ha dos bons amics: Iñaki Uria, conseller delegat de l'empresa editora, i Martxelo Otamendi, director del diari i actualment als comandaments de *Berria*, el diari que va substituir el clausurat. El curiós del cas és que hi hagi acusació per part del fiscal —que ara considera que no hi va haver delictes— i a instàncies de dos acusacions particulars. Iñaki Uria, que va passar mesos a la presó acusat de terrorisme i va veure, a més, truncada la seua carrera professional, va ser el primer a intervenir en el judici per negar rotundament qualsevol vincle

Iñaki Uria, que va passar mesos a la presó acusat de terrorisme, va intervenir en el judici per negar tot vincle amb ETA

del diari amb ETA. Quan va saltar el cas, només els diaris catalans van recollzar els pericodistes detinguts i es van oposar al tancament del diari, perquè de cap manera podria atribuir-se una conducta delictiva a un diari, i menys amb caràcter preventiu. A Espanya, ni tan sols l'Associació de la Premsa no es va atrevir a aixecar la veu contra la clausura d'*Egunkaria*.

LA PINZELLADA

CHARLES PORTA

Sisqueta

ARA FA QUATRE ANYS que es va publicar el llibre *Tor*. Mai m'hauria imaginat el ressò que ha tingut (i que encara va tenint). Una de les imatges que més ha quedat gravada a la retina dels espectadors del documental i dels lectors del llibre és la de la Sisqueta asseguda a la seva cadira al costat del foc o mirant per la finestra.

En aquests anys, milers de persones han pujat a Tor i han parat a dinar a ca la Sisqueta. Tots els que m'ho han comentat (i són molts) m'han dit, amb entusiasme, que l'havien vist a la seva cadira. Però ara ja no la veuran més. La Sisqueta va morir la setmana passada, als 80 anys. Se la va endur una pneumònia. Era una marassa, va tenir set fills i els va haver de pujar vidua, amb l'ajuda de la Carmeta, la cunyada i algun veí. Qui més la plora és la seva estimada i fidel Pili, la filla petita, que sempre ha vetllat per la mare i per Tor.

Els històrics de Tor es van apagant. Rosendo Montané va fent, però li costa; Cerdà està, com diuen ells, cardat, i Palanca també pateix alguna batzacadada, encara que sembla que va valent (deu ser la ràbia). Els homenots es miraven el poble i la muntanya d'una manera diferent, hi veien (i hi veuen) riquesa, els ha dominat sempre l'ambició. La Sisqueta no. Ella hi veia un lloc per viure, un paradís. Ella recordava amb feli-

citat l'època en què dallaven els prats, *colliven* patates, cuidaven els vaques (ella deia *colliven* i els, amb el parlar tan bonic del Pallars), ja veieu quins records i quines ambicions. A l'hivern baixava cap a Ainet de Besan quan ja no tenia més remei i sempre era la primera de tornar a pujar-hi. Per hores de permanència al poble, segur que no la superava ningú.

M'imagino que continuaran tenint foc encès a ca la Sisqueta de Tor la Pili, el seu company, el Lá-

Va tenir set fills i els va haver de pujar vidua, amb l'ajuda de la Carmeta, la cunyada i algun veí

zaro —que tot i el caràcter esverat té un gran cor— i el Làtzer, o Lázarillo, el nen que més vida ha portat al poblet més famós del Pirineu. Ell i la Laia, de casa Bernat, la neta de l'Emília, una altra de les pubilles de Tor. L'altra pubilla, la Conxita de cal Perexic, fa anys que està atrapada per l'Alzheimer. Això, als novel·listes no els passa, els personatges es queden congelats a les pàgines. En el cas del meu llibre, ja n'hi ha més de morts que de vius. Ara, amb l'adéu de la Sisqueta m'atreveixo a dir que se n'ha anat l'autèntica ànima de Tor.

Editorial

Trànsit complicat

La congestió del trànsit ha estat tradicionalment una de les queixes dels ciutadans de Lleida, acostumats a utilitzar el cotxe particular per a qualsevol desplaçament per curt que sigui, i ni les modificacions introduïdes pels regidors del ram ni les millores als carrers han servit per alleugerir un problema comú a la majoria de ciutats. I si un carrer ha concentrat les queixes o els canvis ha sigut Príncep de Viana, que de suportar embussos permanents havia aconseguit una certa fluïdesa amb l'augment de carrils de sortida cap a la plaça Europa i que, amb el futur pont, està cridat a ser un enllaç directe entre la carretera de Barcelona i la plaça Europa, des d'on es distribueix el trànsit cap a la Val d'Aran, Osca o Saragossa. Però en una primera fase els problemes vindran per la prolongació de Prat de la Riba cap a Pardiñes i la carretera de Balaguer per Corbins, que convertirà l'encreuament de Prat de la Riba i Príncep de Viana en un autèntic nus gordià del trànsit, tant per la densitat de vehicles, uns 35.000 al dia, com per la importància dels canvis a partir de finals de gener, amb prohibició de gairebé tots els girs a l'esquerra, canvi en el sentit de Segon Passeig de Ronda i direcció única en un tram de Sant Ruf i a Alcalde Recassens. Són canvis que, pel que s'ha provat als simuladors, funcionen i propiciaran un trànsit més fluid, però caldrà falta una campanya d'informació intensa i molta paciència perquè els conductors canviïn la seua rutina i s'adaptin als canvis sense que es multipliquin els embussos. Al mapa amb dos eixos que ara estaran oberts com Prat de la Riba i Príncep de Viana semblen canvis raonables, però caldrà veure-ho a la pràctica.

Pugen els preus

Per una vegada, s'ha de considerar bona notícia que pugi l'índex de preus al consum, que el mes de novembre va tornar a ser positiu, amb mig punt, després de vuit mesos de baixades consecutives. La dada permet allunyar el fantasma de la deflació, confirma els símptomes de recuperació i afavoreix els que havien vist regularitzada la seua nòmina comptant amb les previsions de l'IPC de principis d'any. Però que ningú llanci les campanes al vol, perquè els preus han pujat a remolc dels hidrocarburs.

SEGRE

EDITA:
Diari Segre SLU
PRESIDENT:
Robert Sarentill Utgés
DIRECTOR EXECUTIU:
Juan Cal Sánchez
DIRECTOR DE REDACCIÓ:
Santiago Costa Miranda

SUBDIRECTORS:
Joan Miras Muntadas,
Anna Gómez i Marsol
i Glòria Farré Lorente.
REDACTORS EN CAP:
José Carlos Miranda Ester
i Joan Martí Alegret.
SECCIONS:
Leonard Deishams Valdés
(fotografia), Anna Barcala
Sivent (disseny), José Carlos
Monget Clemente (esports),
Jordi Gabernet Castelló
(comarques), Josep Grau
Santemasses (societat), Eva
Martínez Muruaga
(economia) i Albert Samper
Ros (edició en català).
Secretària de redacció:
Mària Terré i Guillaumet.

DIRECTOR COMERCIAL:
Alfredo Lamiana Rarnírez.
GERENT D'IMPRESSIÓ:
Antonio Herrera Dorado.
CAP DE PUBLICITAT:
Josep Pon i Botarda.
CAP D'ADMINISTRACIÓ:
Eva Miranda i Cos.
CAP DE RELACIONS EXTERNES:
Rosa Reig Cruells.
CAP DE FOTODUCCIÓ:
Charles Duran Codina.
CAP DE MANTENIMENT:
Joan Clivillé Figueras.
CAP DE SISTEMA:
José Antonio
Negredo Morcillo.
CAP DE RHD:
Ferran Perdrix Saplina.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I PUBLICITAT: Carrer del Riu, 6. 25007 Lleida. Tel. 973 248 000. Tel. club del subscriptor* 973 248 008. Fax redacció: 973 246 031. Fax publicitat: 973 229 076. Fax administració: 973 224 688. Apl. de correus 543. PLANTA D'IMPRESSIÓ: Carrer de la Premsa, 2. 25660 Alcoleterre. Tel. 973 196 600. Fax: 973 197 001.

Dipòsit legal: L-1057-1997.

Segre diari digital:
www.segre.com

Correu electrònic:
redaccio@segre.com
comunicacio@segre.com

DELEGACIONS:
Balaguer, Doctor Fleming, 13 al·tel·l 5. Tel. 973 451 279. La Seu d'Urgell, Passeig del Parc, 69. Tel. 973 360 202. Tàrraga, Xavier Santemasses (delegat), Governador Padules, 2. Tel. 973 310 414. Molins de Mar, Avinguda del Canal, 7. Tel. 973 603 772.

EL RACÓ DE L'ERMENGOL

LA MINISTRA PREVEU PROHIBIR FUMAR A TOTS ELS ESPAIS TANCATS